

[Justitsministeren.]

efter den relativt velstillede Fader uden for Ægteskab kan komme til at svare Bidrag til sit Barn ogsaa efter det 18de og indtil det 21de Aar, gjorde gældende, at det kunde man ikke fra konservativ Side være med til, for herved stillede man Barnet uden for Ægteskab bedre end Ægtebarnet, saa vil jeg hertil svare, at denne Betragtning er alt for formel teoretisk. Hvis det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt var gift med mig... (*Christmas Møller*: En saadan Ulykke kan man jo ikke tænke sig) — nej, jeg har undgaaet det hidtil, at have mere end een Kone, men jeg har jo Lov til at stille det op som et Tankeeksperiment —, saa vilde det ærede Medlem vide, at saa teoretisk ræsonnerer man ikke som Fader eller Moder til Ægtebørn. Dér er man komplet lige glad, om de er 18, 19, 20 eller 21 Aar, naar man da har Raad til at sørge for deres Uddannelse. Derfor behøves der ikke Lovregler om de fælles Forældres Behandling af deres Ægtebørn efter det 18de Aar, men saaledes stiller Sagen sig normalt ikke, naar det drejer sig om Børn uden for Ægteskab, hvor Faderens Interesse er betydelig mindre end vi Ægtemænds Interesse, og derfor er det rimeligt, reelt rimeligt, at give den Regel, at naar Faderen til et Barn uden for Ægteskab er velstillet, saa skal han ikke slippe for at betale, blot fordi Barnet en bestemt Dag fylder 18 Aar, hvis det i øvrigt er rimeligt at fortsætte. Jeg advarer derfor imod, at man fra konservativ Side anlægger saa formelle teoretiske Synspunkter paa et saa livsvigtigt Forhold som dette.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit glædede mig ved at begynde med at udtale Anerkendelse af mit Forsøg paa at formidle de forskellige Opfattelser — jeg gaar ud fra, at denne Anerkendelse var ærligt ment, jeg er nemlig en Modstander af Uærlighed i lige saa høj Grad som af Uklarhed —, men i øvrigt var det ærede Medlem jo en Modstander af de afgørende, principielle Hovedsynspunkter, saa hvis Venstre ikke vil tiltræde de Hovedsynspunkter, af Hensyn til hvilke denne Lovgivning i det hele fremkommer, saa har det jo noget mindre Værdi, at man paa visse Omraader har erklæret sig villig til at medarbejde paa Indholdet. Det afgørende maa jo være at tiltræde de nye Principper om Barnets Ret til Navn, til Arv o. s. v.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nævnte § 2, Stk. 2, om Barnets Ret til at ændre sit Navn. Jeg forstod ikke, om det ærede Medlem vilde være enig i denne Bestemmelse, saafremt den ogsaa gjaldt

Ægtebørn, men jeg vil sige, at selv i saa Fald finder jeg det urigtigt at udvide denne Bestemmelse til at omfatte Ægtebørn. Det er ogsaa paa dette Omraade en Teoretisering, hvor det praktiske Liv stiller andre Krav. Jeg tror, at Lovforslagets Regler er de rigtige, og jeg ser ingen Grund til at ændre dem, efter det, der hidtil er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget nævnte i den Henseende, at den nye Bestemmelse formentlig kunde være uheldig, endog kunde opfordre til Pengeafpresning. Ja, jeg vil ikke benægte, at saadanne Tilfælde kan forekomme, men paa Forhaand synes det mig ikke at have megen praktisk Betydning, men vi kan jo tage det Spørgsmaal op i Udvalget, og da det ærede Medlem er saa ulykkeligt stillet, at han er Medlem af et Parti, der har saa ringe Tilslutning blandt Vælgerne, at han ikke kan blive valgt ind i Udvalget, skal jeg love ham, som det godlidende Menneske, jeg er, at jeg skal gøre hans Synspunkter gældende i Udvalget.

Det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt talte jo kønt og indtrængende om, hvilken Hjertesag det maatte være for os alle at skabe saa gode Kaar som muligt for de Børn, der voksede op paa Livets Skyggeside, og saa længe det drejer sig om at forme denne fælles Opfattelse saa kønt som muligt, er der ikke nogen som helst Uenighed mellem Rigsdagens Partier. Uenigheden kommer først frem, naar det gælder om, over for Livets haarde Realiteter og selv Godsejerinteresser, at give disse skønne Tanker praktisk Udtryk, og dér kniber det i ganske overordentlig Grad for Det konservative Folkeparti, selv om jeg indrømmer, at dets Ordfører i Dag ikke talte nær saa klart som dets Ordfører i Fjor. Det var nærmest en taaget Tale med Hensyn til Spørgsmaalet om Barnets Arveret. Der var ingen Interesse for at skaffe Barnet Faderens Navn.

Det ærede Medlem sagde, at det var rimeligt at bevare den nordiske Skik, at Barnet følger Moderen. Ja, jeg ved ikke, hvad der er nordisk Skik. I de andre nordiske Lande har de altsaa fundet det rimeligt at gaa over til en anden Skik, men efter konservativ Opfattelse maa ved nordisk Skik vel forstaas den ældste nordiske Skik. Endvidere har det ærede Medlem ingen Sympati for de solidarisk forpligtede Barnefædre, men var imod den Ordning, jeg havde foreslaaet, hvorefter de skulde betale. Altsaa, jeg ser ikke, naar jeg tager praktisk paa det, paa hvilken Maade Det konservative Folkepartis Hjertelag har givet sig praktisk Udtryk til Fordel for Lovgivning til Forbedring af de uden for Ægteskab fødte Børns